

27/7/23

הניה שני קורות חיים

הניה נולדה במרץ 1935 להוריה לייזר ואסתר אאוגנט. היו לה עוד שתי אחיות, רוזה ז"ל, שהייתה מבוגרת ממנה ב-6 שנים וחיה שצעירה ממנה ב-12 שנים. המשפחה התגוררה בדרום מזרח פולין, בעיירה קטנה בשם בילגוראי.

ב-39', עם תחילת המלחמה, התגוררה המשפחה עם סביה של הניה והתקיימה בדוחק. האם אסתר עסקה באריגת נפות משערות זנב סוס.

בזמנה הנותר הייתה מבשלת לחתונות של משפחות אמידות. אביה היה חייט שנדד מעיר לעיר לצורך פרנסת המשפחה.

עם פרוץ המלחמה הופצה העיירה שהייתה במקום אסטרטגי ועברה מיד ליד בין הרוסים לגרמנים. המשפחה בורחת לאוקראינה ומגיעה ברכבת, לאחר תלאת, לעיר ז'מרינקה. הם מחליטים להישאר בעיר מתוך מחשבה שהצליחו להימלט מאימי המלחמה. האב לייזר מוצא עבודה כחייט והמשפחה מתפרנסת בכבוד.

ביולי 1941, כובשים הנאצים את העיר ז'מרינקה והמשפחה ביחד עם כל יהודי העיר מרוכזים בגטו. לייזר אביה מועסק בתיקון בגדי הנאצים. אסתר אימה, חלתה ונחלשה מיום ליום. מאוחר יותר, נלקח לייזר לעבודת כפייה במנסרה ממנה הוא שב, פצוע וללא עיין אחת. החיים בגטו נעשו קשים מיום ליום והפרנסה, הלכה והתמעטה. האוכל בבית אזל והבנות נאלצו לצאת ולקבץ נדבות.

בשלב מסויים, מצליחה המשפחה לברוח מהגטו ביחד עם קבוצת יהודים. הם מסתתרים ביערות ואצל משפחות אוקראיניות אמיצות אשר מסכימות לספק להם מחסה.

בשנת 1944 מגיעים הפרטיזנים והרוסים, לאזור ומשחררים אותו. עקב ההרס הרב, התשתיות שנהרסו והתנאים הקשים, פורצת בעיר מגפת טיפוס קשה. הניה ואימה אסתר נדבקות במחלה ועוברות אותה בצורה קשה ביותר. אסתר נפטרה והניה תלויה זמן רב בין חיים ומוות.

האחות הגדולה, רוזה, מחליפה את אימה בטיפול במשפחה. היא טיפלה בהניה עד שחזרה לאיתנה. האב, לייזר התחתן שנית והביא לעולם בת נוספת. הניה שהייתה בת 12 נאלצה לעבוד בניקיונות לפרנסת המשפחה. המשפחה מחליטה לעבור לפולין ושם שומעת הניה על בית ילדים שהוקם ע"י הג'וינט האמריקאי, אשר אסף ילדים והעביר אותם בדרכים לא דרכים, הברחות גבול ועוד הרפתקאות שקצרה היריעה לתארם, למחנות הבראה בגרמניה. בשלב זה, מגיעים השליחים מארץ ישראל, ובכוונת הניה לעלות על האנייה הראשונה לארץ. עקב סירובו של אביה, היא מפספסת את הפלגת האנייה אקסודוס. בחסות עליית הנוער היא עולה ב-1948 על מטוס לישראל ומגיעה לכפר מנחם, היישר לחברת הנוער יסעור. זו הייתה חברת נוער שברובה מורכבת מילדים פליטי שואת אירופה. הקליטה הייתה קשה, במיוחד בגלל שלחברים היה קשה לתפוס את שעבר על הילדים במלחמה. בסופו של דבר. התגבשה יסעור לקבוצה חזקה ותומכת, בעזרת המדריכים מהקבוץ, והייתה להניה כמשפחה. במסגרת זו הכירה גם את בעלה לעתיד ישראל ז"ל.

הניה מתגייסת לצה"ל ועקב נכותה שנגרמה ממחלת הטיפוס, היא ממשיכה לחל"ת בקבוץ שמיר עם השחרור, חוזרת הניה לכפר מנחם, נישאת לישראל והזוג מקים פה משפחה לתפארת. נולדים 3 ילדים: רעיה, אתי ושי. בהמשך יגיעו גם שבעת נכדיה ואף נינה אחת.

בקבוץ עבדה הניה בעיקר כמטפלת ילדים בימי החינוך המשותף. היא הייתה ידועה כמטפלת מסורה שיודעת לפתור כל בעיה של כל ילד. הורים רבים נועצו בה בכל נושא הקשור בחינוך ילדיהם. הניה נהגה בדרכי נועם ותמיד היה החינוך נסוך על פניה. בהמשך עבדה בעבודות שונות, בעיקר במתפרה ובמחסן הבגדים.

היא הייתה דמות מאד אהובה בכפר מנחם ואשת שיחה טובה ומעניינת. המוטו שלה בחיים היה לחשוב על ה"יש" ולהתעלם מה"אין".

בשנים האחרונות הידרדר מצבה הבריאותי והיא זכתה לטיפול המסור של שרי, עד פטירתה אתמול.

אמנון זלינגר

הקבוץ כולו משתתף בצער המשפחה. יהי זכרה ברוך